

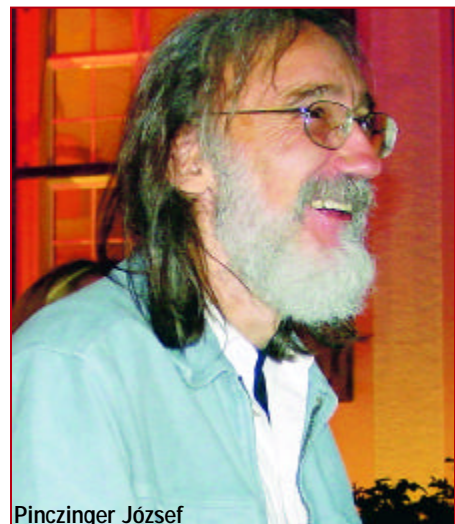
Lendület, lélekemelés, igényesség, életszeretet, minőség, teljes újszerűség, stabil komolyzenei alapok, latinos virtus, áhitat, újjászületés percről percre, ha akarjuk hogy átjárjon...

A küldetés

Küldetésünk, hogy akit csak tudunk, bevonjunk abba a varázslatos élettelteli muzsikába, amely Istenhez emelhet mindannyiunkat.

Az együttes neve

„Cantare amantis est” – azaz: „aki szeret, énekel” – így fogalmazza meg Szent Ágoston a zene és a szeretet mély összetartozását. Ezt a gondolatot tükrözi együttesünk névválasztása is: a „Szent Szeretet” szavakkal kezdődik Szent Bernát *Ritmus az isteni szeretetről* című költeménye, amely megzenésített változatát kedvenceink és hallgatóink kedvencei közé sorolhatjuk.

Pinczinger József

Amor Sanctus – zene, amit játszunk, beszélgetés a vezetőikkel, Pinczinger József zenetanár-zeneszerzővel.

Argentínában, a Buenos Airesi Zeneakadémián szereztem hegedűtanári diplomát. 1971-ben ösztöndíjas vendéghallgatóként kerültem Budapestre, ahol a Zeneakadémián két éven át karvezetést, magyar népzénet, Kodály-módszert és zenetörténetet tanultam. Tanárom volt Szönyi Erzsébet, Maklári József, Kroó György. 1974-ben a Granadai Nyári Zenei Fesztivál karnagyto-vábbképző kurzusára kaptam ösztöndíjat. Hét évvel később, 1981-ben – ismét ösztöndíjas-ként – eljutottam Párizsba, ahol a Katolikus Intézet Liturgikus Zenei Tagozatán gregoriánt, XVI. századi francia polifóniát, Orff-Kodály módszert és viola da gambát tanultam. A kántori oklevelet 1986-ban szereztem meg, ekkor már kántorként dolgoztam a Kelenföldi Szent Gellért Plébánián.

Hol tanítottál zenét?

Először Spanyolországban, a madridi Német

AMOR SANCTUS

ZENE, ahogyan még nem volt

Szent Mihály Iskolában, Argentínában az Istengyermekek Plébániái Általános és Középsiskolában tanítottam. Magyarországon a József Attila Gimnáziumban, a későbbi Budai Ciszterci Szent Imre Gimnáziumban kezdtem el a tanítást, jelenleg a Zsámbéki Premontreai Szakközépiskola és Szakiskola zenetanára és az ottani Szent Norbert Alapítvány kulturális szervezője vagyok. Emellett a zsámbéki szkolát is vezetem.

Az Amor Sanctus repertoárjának nagy részét a Te különleges hangzású, mély hitet sugárzó szerzeményeid alkotják. Hogyan kezdted el zenét szerezni?

Mint szinte mindenki, aki zenével foglalkozik, én is viszonylag korán megpróbálkoztam a zeneírással. De igazából – „komolyabb szándékkal” – a Szent Gellért Plébánián született az első, tényleg előadásra szánt „mű”: ez volt *Az Úr nekem pásztorom*. Később egyre inkább bejöttem, és attól fogva folyamatosan újabb és újabb darabokat írtam, kizárólag egyházi énekeket. Úgy gondolom, ilyen értelemben a Szent Imre Gimnáziumban töltött évek is igen gyümölcsözők voltak – sok darabot írtam az ottani diákoknak, többek között a *Taizé*, a *Simplex* és az *Ifjúsági Misét*, a *Karácsonyi Oratóriumot*. De leginkább az Amor Sanctusban „élem ki magam” mint zeneszerző.

Sok műved született a zsolnárok, a középkori himnuszoktól vagy éppen egy-egy szentírási jelenet ihletéséből.

Már régóta kizárólag bibliai vagy szent íróktól származó szövegekre írok zenét. Ezek között vannak ó- és újszövetségi idézetek, zsolnárok, Szent Bernát, Aquinói Szent Tamás, Pázmány Péter költeményei. Jobb szövegeket nem tudnék kitalálni, és ezek a szövegek nem csak azt foglalják össze, ami a hitünkkel, az egyházzal kapcsolatos, hanem azt is magukban hordozzák, amit az ember érez vagy érezhet, felfoghat Istenből és a Vele való kapcsolatból. Igyekszem alkalmazkodni a liturgiához – fontosnak tartom az

ordinárium szigorú betartását, nemcsak szövegében, de szerkezetében is. Sokszor az eredeti latin szövegre épül a dallam, mert szívesen engedek a latin nyelvű szöveg „lúktetésének”. Kisebbségi sikerrel próbálkozom azzal, hogy valamiféle híd jelenjen meg abban, amit írok. Olyan híd, ami összeköti a több évszázados egyház kincseit – a gregorián éneket, a szent szövegeket – a mai zenei nyelvezettel.

Úgy gondolom, hogy az egyházban csak úgy lehet alkotni, ha az, aki alkot, ismeri és értékeli mindazt, ami a művészetben az egyház kincsévé vált. Ekkor nem szakad meg a folyamatosság, és nem keletkeznek olyan művek, amelyek teológiailag hibásak, tele vannak kisebb-nagyobb tévedésekkel, és teljesen „szubjektív” – a szerző egyéni érzéseire alapuló – kiindulópontból születnek, liturgiai szempontból pedig teljesen önkényesek. Ezek a művek alkalmatlanok a szolgálatra. Az egyházi zenében elsődleges szerepe van a szövegnek, amely – Istenről

vagy Istenhez szóló – ima, tehát a zenének a szöveghez kell alkalmazkodnia.

Az Amor Sanctus vezetőjeként kezdted el fogva fontosnak tartod a gregorián zenét. Lassan hagyományá válnak a minden hangszerkíséret nélküli, gregorián énekes nagybójtai szentmisék. Ez egyfajta összekapcsolódás a régi korok embereinek imájával, istenkeresésével.

Nagyon értékes és különösen fontos, hogy az Amor Sanctusban többféle stílusban énekeljünk, és képessé váljunk mindannak az előadására, ami az egyházi zene különböző stílusaiból való érték képvisel. Mindezek alkalmasak arra, hogy miséken, imaórákon, szentségimádásokon szolgáljunk általuk. Ilyenek a gregorián énekek – akadnak köztük elég nehezek is –, a

polifonikus művek, a taizéi énekek vagy az ortodox dallamok.

Van egy igen eredeti kifejezésed, úgy hangzik, hogy „lélekparkoló”. Valamiképpen talán az Amor Sanctusnak is hivatása, hogy „lélekparkolóvá” váljon. Hogyan élhetjük ezt meg?

Mindannyian vágyunk arra, hogy egész életünkben – lelki értelemben – Isten közelében lehessünk, igaz? („Nyugtalan a mi szívünk, amíg meg nem nyugszik Benned” – mondja Szent Ágoston.) Egész életünk folyamán jövünk-megyünk, dolgozunk, szórakozunk – és emellé odaállítjuk a célt, hogy hívő keresztényként mindig mindent úgy tegyünk, hogy az Istenhez forduló ima legyen – képletesen szólva: végig „adásban maradjunk”. De ezt nagyon nehéz megvalósítani. A szentmise és a

szentségek vétele mellett „pihenőhelyekre” is szükségünk van: olyan helyekre, ahol Istenről és a lélekről (ami az Övé) szól mindaz, amit éppen teszünk, és a lelket táplálja. Olyankor, amikor éppen énekelünk, hegedülünk, szent szövegeket olvasunk, szent szövegekről beszélgetünk – anélkül, hogy tudatosan bármi különösét tenénk –, a lélek táplálkozik és „parkol”. Pihen, félretéve mindazt, ami kívül, a munkahelyen, az utcán, a világban történik. Nem azért szükséges ez, mert el akarunk szakadni a világtól, hanem azért, hogy Isten közelében maradhassunk.

Az együttes

2004-es megalakulása óta áll fenn az együttes. A sokszínűség a közel harminctagú ének- és zenekarunk összetételében is megmutatkozik. Vannak köztünk középiskolások, főiskolások és egyetemisták, de mellettük megtalálhatók a legkülönfélébb foglalkozások képviselői. Külön színtelentek az együttes legifjabb tagjai, akik olykor szüleikkel együtt jönnek el a próbákra és a programokra, amelyek nem csak fellépésekből állnak, hanem más közös együttléteket is szervezünk. Szinte kivétel nélkül kedvtelésből zenélünk, többen tanultunk hosszabb időn át hangszeren játszani. Az Amor Sanctus együttes

mellett sokan énekelünk más kórusokban, szkolákban is, akad köztünk kántor, ifjúsági énekkarvezető. Sokunknak életre szóló kedves emlék, hogy a nyolcvanas években akár még gyermekeként bekapcsolódhattunk a Kelenföldi Szent Gellért Plébánián akkoriban működő, Pinczinger József által szervezett zenei együttesekbe.

Fellépéseink

Hosszú lenne felsorolni azokat az eseményeket, ahol az elmúlt években énekelhettünk. Szentmiséken, Istentiszteleteken, szentségimádásokon, koncerteken, egyéb egyházzenei rendezvényeken egyaránt részt veszünk. Szeretünk utazni. A sok-sok alkalom közül talán kiemelkedik plébániatemplomunk felszentelése, a kalocsai Szent Imre templom ünnepélyes bérmálási szentmiséje, vagy a Melkben megrendezésre kerülő egyházzenei fesztiválon való részvétel, valamint az olyan különleges események, amikor esküvői szertartásokon való zenélésére kéri fel az együttest. Számunkra ugyanakkor ugyanúgy nagy élmény és kedves emlék egy maroknyi református gyülekezet istentiszteletén szolgálni vagy egy kis falusi templomban néhány ember előtt énekelni.

A jövő

Karácsonyra készülődünk, a közeljövő biztosan erről szól. Karácsonyi fellépéseink közül kiemelkedik a Karácsonyi Oratórium, aminek az előadása 2008. december 22-én, 18 órakor lesz a Kelenföldi Szent Gellért Plébániatemplomban. Sokak kérésére és természetesen a magunk kedvtelésére hangfelvétel elkészítését is tervezzük. Egy előfelvételt összel már sikerült elkészítenünk. Terveink persze messzire mutatnak, hiszen ez a zene sokkal többet érdemelne, mint ahogyan jelenleg prezentálni tudjuk.

Rólunk írták – várunk mindenkit!

„Csend, fény, zene... leheletnyi misztériumban a lélek a mozdulat szobrászaként egy pillanatra megpihen... Talán álmodik, miközben a zene és a csend együttes játékában fel is ébred, rádobban újra és újra arra a valóságra, hogy Isten sokkal inkább átsejlik a minket körülölelő világban semmint szembejön. – Ez az Istennel való finom találkozás szólalt meg az Amor Sanctus együttes muzsikáján keresztül.”

Harminctagú ének- és zenekarunk szeretettel vár mindenkit, aki szeretne örömet okozni másoknak, és tagja lenni egy nagyon lelkes csapatnak. Aki úgy szeretné kamatoztatni zenei talentumait, hogy közben kikapcsolódik és töltkezik is, nagyon kedvére való lesz a barátságos, légkör. Gyere el bármelyik próbánkra! Keddenként 18:15-től a Kelenföldi Szent Gellért Plébánia nagytermébe. (<http://amorsanctus.gportal.hu>)

Amor Sanctus

AMOR SACRATUS

